РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

21 юли 2011 година *

По дело C-150/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) с акт от 5 март 2010 г., постъпил в Съда на 29 март 2010 г., в рамките на производство по дело

Bureau d'intervention et de restitution belge

срещу

Beneo-Orafti SA,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-н K. Schiemann, г-жа C. Toader, г-жа A. Prechal (докладчик) и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

* Език на производството: френски.

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 януари 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Beneo-Orafti SA, от адв. D. De Keuster, advocaat, и адв. C. Pitschas, Rechtsanwalt,

— за белгийското правителство, от г-н J.-C. Halleux, в качеството на представител, подпомаган от адв. E. Grégoire и адв. J. Mariani, avocats,

— за Европейската комисия, от г-н A. Bouquet и г-н P. Rossi, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 март 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, точка 6 и член 3 от Регламент (ЕО) № 320/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година за установяване на временна схема за преструктуриране на захарната индустрия в Общността и за изменение на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно финансиране на Общата селскостопанска политика (ОВ L 58, стр. 42; Специално издание на

български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 118), на член 9 от Регламент (ЕО) № 493/2006 на Комисията от 27 март 2006 година за установяване на преходни мерки в рамките на реформата на общата организация на пазарите в сектора на захарта и за изменение на Регламенти (ЕО) № 1265/2001 и (ЕО) № 314/2002 (ОВ L 89, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 94), на член 4 от Регламент (ЕО) № 967/2006 на Комисията, от 29 юни 2006 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на производството над квотите в сектора на захарта (ОВ L 176, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 73, стр. 42), на членове 26 и 27 от Регламент (ЕО) № 968/2006 на Комисията от 27 юни 2006 година относно формулиране на подробни правила за прилагането на Регламент № 320/2006 (ОВ L 176, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 73, стр. 52), както и на принципа non bis in idem, принципа на пропорционалност и принципа на недопускане на дискриминация.

2 Запитването е отправено в рамките на два спора между Bureau d'intervention et de restitution belge (наричано по-нататък „BIRB") и Beneo-Orafti SA (наричано по-нататък „Beneo-Orafti") относно възстановяването на помощ за преструктуриране, от една страна, и заплащането на такса за производството на захар извън квота, от друга страна.

Правна уредба

Обща организация на пазарите в сектора на захарта

3 Член 1 от Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 58, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 77), озаглавен „Обхват", предвижда в параграф 2:

„Пазарната година за продуктите, [които са обхванати от общата организация на пазарите в сектора на захарта], започва на 1 октомври и завършва на 30 септември следващата година.

Независимо от това, пазарната година 2006—2007 започва на 1 юли 2006 г. и завършва на 30 септември 2007 г.“

4 Член 7 от този регламент, озаглавен „Разпределение на квотите“, гласи:

„1. Квотите за производството на захар, изоглюкоза и инулинов сироп на национално или регионално равнище са определени в приложение III.

2. Държавите членки отпускат квота на всяко предприятие, произвеждащо захар, изоглюкоза или инулинов сироп, което е регистрирано на [тяхна] територия и е одобрено при условията на член 17.

[…]“.

5 В глава 3 от посочения регламент, озаглавена „Производство извън квота“, се съдържат членове 12—15 от същия регламент.

6 Съгласно член 12 от Регламент № 318/2006, озаглавен „Обхват“:

„Захарта, изоглюкозата или инулиновият сироп, произведени през дадена пазарна година в превишение на квотата по член 7, могат да бъдат:

а) използвани за преработка в определени продукти, посочени в член 13;

б) пренесени към производствената квота за следващата пазарна година по реда на член 14,

в) използвани за режима на специфични доставки за най-отдалечените райони на Общността […];

или

г) да бъдат изнесени в рамките на количествените ограничения, определени по реда на член 39, параграф 2, при спазване на задълженията, произтичащи от споразуменията, сключени по силата на член 300 от Договора.

Останалите количества спадат към количествения излишък по член 15“.

7 Член 15 от Регламент № 318/2006, озаглавен „[Такса за свръхпроизводство]“, предвижда:

„1. [Такса за свръхпроизводство се начислява] върху количествата:

а) излишък от захар, изоглюкоза и инулинов сироп, произведени през която и да било пазарна година, с изключение на количествата, пренесени […] за следващата пазарна година […] или количествата по член 12, букви в) и г);

[…]

2. [Таксата за свръхпроизводство] ще бъде определена […] в достатъчно голям размер, за да се избегне натрупването на количества по точка 1.

[…]“.

8 Съображение 10 от Регламент № 493/2006 гласи:

„По силата на член 1, параграф 2 от Регламент […] № 318/2006 периодът, обхванат в пазарната година, започва на 1 октомври и приключва на 30 септември следващата година. Въпреки това пазарната 2005—2006 година, както е постановено в Регламент (ЕО) № 1260/2001 [на Съвета за общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 178, стр. 1)], приключва на 30 юни 2006 г. Следователно пазарната 2006—2007 година започва на 1 юли 2006 г. и приключва на 30 септември 2007 г. и така продължителността ѝ е 15 месеца. Следователно за пазарната 2006—2007 година следва да бъде предвидено увеличение на квотите и традиционните изисквания по отношение на рафинирането, които преди това съответстваха на 12-месечен период и които, след изтичането на настоящата пазарна година, отново ще се прилагат за 12-месечен срок, като се вземат предвид допълнителните три месеца, така че да се осигури разпределение, което съответства на това от предходната и следващата пазарна година. Тези преходни квоти следва да обхващат производството на захар от началото на пазарната 2006—2007 година, получено от захарното цвекло, засято преди 1 януари 2006 г.“

9 Член 9 от Регламент № 493/2006, озаглавен „Преходни квоти“, предвижда в параграфи 3 и 4:

„3. За пазарната 2006—2007 година между държавите членки се разпределя преходна квота за инулинов сироп в размер на 80 180 тона сухо вещество, изразено като еквивалент на съотношението захар/изоглюкоза, по принципа на разпределението фигуриращо в част B от приложение II.

4. Преходните квоти, посочени в параграфи 1, 2 и 3:

а) не са обусловени от плащането на временна сума за преструктуриране, предвидена в член 11, параграф 2 от Регламент […] № 320/2006; […] № 320/2006;

б) не могат да се […]ползват от изплащането на помощта, предвидена в Регламент […] № 320/2006.“

10 Член 3 от Регламент № 967/2006, озаглавен „Размер на таксата“, предвижда в параграф 1:

„Размерът на таксата, определена в член 15 от Регламент [...] № 318/2006, е 500 EUR на тон.“

11 Член 4 от Регламент № 967/2006, озаглавен „Свръхпроизводство, което подлежи на облагане“, предвижда в параграф 1:

„Таксата се начислява на производителите по отношение на свръхпроизведената продукция над определената им квота за дадена пазарна година.

Въпреки това, таксата не се начислява на посочените в параграф 1 количества, които са били:

а) доставени на преработвател преди 30 ноември на следващата пазарна година, за да бъдат използвани при производството на продуктите, посочени в приложението;

б) прехвърлени съгласно член 14 от Регламент [...] № 318/2006 и, в случая на захарта, съхранявани от производителя до последния ден на съответната пазарна година;

в) доставени преди 31 декември на следващата пазарна година в рамките на специфичния режим за снабдяване на най-отдалечените региони [...];

г) изнесени преди 31 декември на следващата пазарна година въз основа на издадена лицензия за износ;

д) унищожени или развалени по начин, който прави невъзможно тяхното възстановяване, при обстоятелства, признати от компетентния орган на държавата членка“.

Временната схема за преструктуриране на захарната промишленост в Европейския съюз

12 Съображения 1 и 5 от Регламент № 320/2006 гласят:

„(1) Поради събитията в Общността и на международно равнище захарната промишленост в Общността е изправена пред структурни проблеми, които могат да изложат на сериозни рискове конкурентоспособността и дори жизнеспособността на промишлеността като цяло. Тези проблеми не могат да бъдат разрешени ефективно чрез използване на инструментите за управление на пазара, […] предвидени в общата организация на пазара на захар. За да бъде приведена системата на Общността за производство и търговия [със] захар в съответствие с международните изисквания и да се осигури нейната конкурентоспособност в бъдеще, е необходимо да започне процес на основно преструктуриране, [с оглед значително намаляване на нерентабилния производствен капацитет в Общността]. За тази цел като предпоставка за въвеждането на [добре функциониращa нова обща] организация на пазар[ите] на захар би следвало да бъде [установена] самостоятелна и автономна временна схема за преструктурирането на захарната промишленост в Общността. По тази схема квотите би следвало да бъдат намалени по начин, [при] който се вземат предвид легитимните интереси на представителите на захарната промишленост, на производителите на захарно цвекло, [тръстикова захар] и цикория и на потребителите в Общността.

[…]

(5) Би трябвало да бъде въведен [значителен] икономически стимул, под формата на [подходяща] помощ за преструктуриране, за предприятията от захарната промишленост с най-ниска продуктивност, [така че те да преустановят производството си в рамките на квота]. За тази цел би трябвало да бъде въведена такъв вид помощ за преструктуриране, която да създава стимул за [прекратяване на] производството на захар в рамките на квота и [за отказ от] съответните квоти, като същевременно да дава възможност надлежно да се изпълняват поетите социални ангажименти и ангажименти [в областта] на околната среда, свързани с [прекратяването на] производство[то]. Помощта следва да бъде отпускана в продължение на четири пазарни години с цел намаляване на производството [в степента, необходима за постигане на равновесие на пазара] в Общността".

13 Съгласно член 2 от този регламент, озаглавен „Определения":

„По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:

[…]

6) „квота" означава всяка квота за производство на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, отпусната на дадено предприятие в съответствие с член 7, параграф 2, член 8, параграф 1, член 9, параграфи 1 и 2 и член 11 от Регламент […] № 318/2006 […]".

14 Регламент № 320/2006 предвижда в член 3, озаглавен „Помощ за преструктуриране":

„1. Всяко предприятие, произвеждащо захар, изоглюкоза или инулинов сироп, на което е отпусната квота до 1 юли 2006 г., има право да получи помощ за преструктуриране за всеки тон отказана квота, при условие че през една от пазарните години 2006—2007, 2007—2008, 2008—2009 и 2009—2010 предприятието:

[…]

б) откаже възложената от него квота на една или повече от неговите фабрики, частично демонтира производствените съоръжения на въпросните фабрики и не използва останалите производствени съоръжения на същите фабрики за производството на продуктите, обхванати от общата организация на пазара на захар,

или

в) откаже част от възложената от него квота на една или повече от неговите фабрики и не използва производствените съоръжения на въпросните фабрики за рафиниране на нерафинирана захар.

[…]

5. Размерът на помощта за преструктуриране за един тон отказана квота е:

[…]

б) в случая по параграф 1, буква б):

— 547,50 EUR за 2006—2007 пазарна година,

— […]

в) в случая по параграф 1, буква в):

— 255,50 EUR за 2006—2007 пазарна година,

[…]“.

15 Член 5 от този регламент, озаглавен „Вземане на решение за отпускане на помощта за преструктуриране и контрол над усвояването ѝ“, гласи:

„1. До края на февруари през предходната пазарна година, упомената в член 3, параграф 2, държавите членки следва да вземат решение дали да отпуснат помощта за преструктуриране. Независимо от това решението за пазарната година 2006—2007 се приема до 30 септември 2006 г.

2. Помощта за преструктуриране се отпуска, ако държавата членка е установила, след обстойна проверка, че:

— подадената молба за отпускане на помощта съдържа елементите, упоменати в член 4, параграф 2,

— планът за преструктуриране съдържа елементите, упоменати в член 4, параграф 3,

— мерките и дейностите, описани в плана за преструктуриране, са съобразени със съответните закони на Общността и национални закони;

— и

— необходимите финансови ресурси са налични във фонда за преструктуриране, въз основа на информацията, получена от Комисията.

[…]“.

16 Член 11 от посочения регламент, озаглавен „Временна сума за преструктуриране“, предвижда:

„1. Предприятията, на които е отпусната квота, заплащат временна сума за преструктуриране еднократно за дадена пазарна година на тон отпусната квота.

Квотите, които са отказани от дадено предприятие, считано от началото на дадена пазарна година, съгласно член 3, параграф 1, са освободени от заплащане на временната сума за преструктуриране за същата и за следващите пазарни години.

2. Временната сума за преструктуриране по отношение на захарта и инулиновия сироп се определя в размер на:

— 126,40 EUR на тон квота за 2006—2007 пазарна година,

[…]“.

17 Съгласно член 3 от Регламент № 968/2006, озаглавен „Отказ от квота“:

„Считано от пазарната година, за която се отнася отказът от квота за производство съгласно член 3 от Регламент […] № 320/2006, произведените количества захар, изоглюкоза и инулинов сироп, прехвърлените количества захар, изоглюкоза и инулинов сироп или изтеглените от пазара през предходната пазарна година количества захар, изоглюкоза и инулинов сироп не могат да бъдат отчетени като производство в рамките на квотата по отношение на заводите, засегнати от отказа от квота“.

18 Член 11 от Регламент № 968/2006, озаглавен „Изменения в плана за преструктуриране“, предвижда в параграф 1:

„Веднага след предоставянето на помощта за преструктуриране бенефициерът следва да пристъпи към изпълнението на [всички мерки, подробно изброени] в одобрения план за преструктуриране [и да] спазва [съдържащите се] в заявлението за помощ за преструктуриране задължения“.

19 Член 26 от този регламент, озаглавен „Възстановяване“ предвижда в параграф 1:

„[…] когато бенефициерът не спази едно или повече свои задължения съответно [по] плана за преструктуриране, бизнес плана или националната програма за преструктуриране, частта от предоставената помощ по отношение на [съответното задължение или съответните задължения] подлежи на възстановяване, [освен в случай на непреодолима сила]“.

20 Съгласно член 27 от посочения регламент, озаглавен „Глоби“:

„1. Когато бенефициерът не изпълни едно или повече от своите задължения съответно [по] плана за преструктуриране, бизнес плана или националната програма за преструктуриране, той [трябва да понесе финансова санкция] като плати сума, равна на 10 % от [подлежащата на възстановяване] сума[…] съгласно член 26.

[…]

3. Когато неизпълнението е резултат от умишлено поведение или от груба небрежност, бенефициерът е длъжен да плати сума, равна на 30 % от [подлежащата на възстановяване] сума[…] съгласно член 26“.

Защитата на финансовите интереси на Съюза

21 Десето съображение от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166) гласи:

„[…] по силата на общия принцип на равенството и на принципа на пропорционалността, […] и в светлината на принципа ne bis in idem, трябва да се приемат подходящи разпоредби, които да зачитат постиженията на правото на ЕС и [разпоредбите], предвидени от специалните правила на Общността, които съществуват към момента на влизането в сила на настоящия регламент, за избягване припокриването на имуществените санкции, налагани от Общността[,] и националните наказателноправни санкции, налагани на същото лице на същите основания".

22 Член 1, параграф 2 от този регламент предвижда:

„Нередност" означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Общността, в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход".

23 Член 4 от посочения регламент предвижда:

„1. Общото правило е, че всяк[а] нередност включва отнемане на [неправомерно] придобитата облага:

— посредством задължението да се плати или възстанови размерът на сумата, която се дължи или е [получена неправомерно],

[…]

4. Мерките, предвидени в настоящия член, не се разглеждат като санкции“.

24 Съгласно член 5, параграф 1 от същия регламент:

„[Умишлено] извършените или причинените по небрежност нередности могат да доведат до следните административни санкции:

а) заплащане на административна глоба;

б) заплащане на сума, по-голяма от [неправомерно получената] или избегнатата, [евентуално] плюс лихва […];

в) частичното или пълното [отнемане] на облагата, отпусната по правилата на Общността, дори ако операторът се е възползвал [неправомерно] само от част от облагата.

г) изключване[то] или оттеглянето на облагата за период, следващ [този, в който е извършена] нередността;

д) временно оттегляне на необходимото одобрение или признание за участие в схема на подпомагане [от] Общността;

е) загуба на обезпечението или на депозита, учредени с оглед съобразяването с правилата или възстановяване на обезпечението, което е било освободено [неправомерно];

ж) други санкции от чисто имуществен характер, еквивалентни по характер и обхват, предвиден[и] в секторните правила, приети от Съвета в светлината на особените изисквания на въпросните сектори и в съответствие с [изпълнителните] правомощия[…], предоставени на Комисията от Съвета“.

Спорове по главното производство и преюдициални въпроси

25 От акта за преюдициално запитване е видно, че през юли 2006 г. Beneo-Orafti получава от компетентните белгийски органи редовна основна квота за 131 330 тона и преходна квота за 32 833 тона инулинов сироп за пазарната 2006/2007 г.

26 На 27 юли 2006 г. Beneo-Orafti подава заявление за помощ за преструктуриране пред компетентните белгийски органи. На 18 август 2006 г. тези органи отговарят, че заявлението се счита за пълно и на 18 септември 2006 г. уведомяват Beneo-Orafti, че заявлението му съответства на изискванията, като съобщават това на Комисията.

27 През ноември 2006 г. компетентните белгийски органи уведомяват Beneo-Orafti, че не могат да направят неоспорима правна преценка относно въпроса дали намерението на последното да използва преходната си квота е съвместимо с условията за получаване на исканата помощ за преструктуриране. Те предлагат да се направят постъпки пред Комисията, за да бъде изяснен този въпрос или да се окаже подкрепа на Beneo-Orafti в рамките на такива постъпки.

28 В периода от 21 ноември до 13 декември 2006 г. Beneo-Orafti произвежда 27 756,986 тона инулинов сироп.

29 На 18 януари 2007 г. компетентните белгийски органи уведомяват Beneo-Orafti, че му е отпусната помощ от 59 679 771,50 EUR.

30 Запитана от компетентните белгийски органи, с писмо от 20 март 2007 г. Комисията отговаря, че преходните квоти представляват само продължение на редовните основни квоти. Според нея предприятие, което се е отказало от редовната си основна квота в рамките на схемата за преструктуриране, не може да продължи да произвежда единствено в рамките на преходната квота.

31 На 3 април 2007 г. компетентните белгийски органи отговарят, в същия смисъл като в писмото на Комисията от 20 март 2007 г., на въпросите, поставени им от BIRB на 19 февруари 2007 г.

32 На 9 юли 2007 г. BIRB изпраща на Beneo-Orafti писмо, в което се възпроизвежда позицията на Комисията и се посочва, че Beneo-Orafti ще дължи такса за производството на захар извън квотата в размер на 13 878 493 EUR (27 756,986 тона × 500 EUR на тон), освен ако не докаже, че е изпълнило задълженията си.

33 С препоръчано писмо от 13 август 2007 г. BIRB отправя до Beneo-Orafti покана да му възстанови сумата от 12 613 468,36 EUR, съответстваща на получената помощ, отнесена към количеството, произведено в рамките на преходната квота, както и сумата от 3 784 040,51 EUR, съответстваща на санкция от 30 % върху сумата, чието възстановяване се иска съгласно член 26 и член 27, параграф 3 от Регламент № 968/2006, или общо 16 397 508,87 EUR.

34 Beneo-Orafti иска и частично освобождаване на банковата гаранция, което е отказано от BIRB.

35 На 21 март и 25 юли 2008 г. BIRB сезира запитващата юрисдикция с искане Beneo-Orafti да му заплати посочените по-горе суми от 16 397 508,87 EUR и 13 878 493 EUR.

36 Тъй като счита, че за разрешаването на спора, с който е сезиран, е необходимо тълкуване на правото на Съюза, Tribunal de première instance de Bruxelles решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Освободени ли са преходните квоти, отпуснати на предприятие, производител на захар, на основание член 9 от [Регламент № 493/2006] от прилагането на временната схема за преструктуриране, установена с [Регламент № 320/2006] и с [Регламент № 968/2006], като се има предвид, че:

а) за тези квоти не се заплаща временната вноска за преструктуриране,

б) за тези квоти не се предоставя помощта за преструктуриране и

в) тези квоти не са квоти по смисъла на [Регламент № 320/2006], така както са определени в член 2, точка 6 от посочения регламент?

2) Дори при отрицателен отговор на предходния въпрос, представляват ли преходните квоти отделен вид квоти, които не зависят от редовните основни квоти, като се има предвид, че:

а) преходните квоти се отпускат на основание член 9 от [Регламент № 493/2006], а не на основание член 7 от [Регламент № 318/2006],

б) критериите за предоставяне на преходните квоти са различни от критериите за предоставяне на редовните основни квоти и

в) преходните квоти представляват преходни мерки, чието предназначение е да улеснят прехода от старата към новата схема на пазара на захар в Общността и следователно по принцип се прилагат само за пазарната 2006/2007 г.?

3) При утвърдителен отговор на един от двата предходни въпроса (или и на двата), има ли право предприятие, производител на захар, което е поискало помощ за преструктуриране за пазарната 2006/2007 г. в съответствие с член 3 от [Регламент № 320/2006], да получи преходна квота, предоставена за пазарната 2006/2007 г. в съответствие с член 9 от [Регламент № 493/2006]?

4) При отрицателен отговор на предходния въпрос, може ли налаганата санкция да се състои във възстановяване на предоставената част от помощта за преструктуриране и във възстановяване на преходната квота?

Как трябва да се изчислява размерът на подлежащата на възстановяване съгласно член 26, параграф 1 от [Регламент № 968/2006] сума и санкцията по член 27 [от този регламент], когато предприятие, производител на захар, е получило помощ за преструктуриране (за пазарната 2006/2007 г.) и е използвало преходната си квота (за която не е отпусната никаква помощ за преструктуриране)?

Трябва ли при изчисляването на тази сума и на тази санкция да се вземат предвид изцяло или отчасти следните аспекти:

а) разходите, които съответното предприятие, производител на захар, е направило за демонтиране на своите производствени съоръжения,

б) загубите, които е понесло съответното предприятие, производител на захар, поради отказа си от редовната основна квота;

в) фактът, че преходната квота е конкретна и преходна мярка, която позволява само производството за пазарната 2006/2007 г., но не се прилага по отношение на другите пазарни години (освен в случая с преходната квота за захар), и

г) представлява ли нарушение на принципа на пропорционалност изчисляването на подлежаща на възстановяване сума, при което не се вземат предвид посочените в букви а)—в) по-горе аспекти?

5) Независимо от предходните въпроси, от кой момент поетите по силата на план за преструктуриране задължения пораждат действие, тоест стават обвързващи за заявителя?

а) От началото на пазарната година, за която заявителят е подал заявление за помощ за преструктуриране?

б) От подаването на заявлението до компетентния национален орган?

в) От съобщението на компетентния национален орган, че счита заявлението за пълно?

г) От съобщението на компетентния национален орган, че счита заявлението за предоставяне на помощ за преструктуриране за съответстващо на изискванията?

д) От съобщението за решението на компетентния национален орган да предостави помощ за преструктуриране?

6) При утвърдителен отговор на [първия или втория въпрос] (или и на двата), има ли право предприятие, производител на захар, на което за пазарната 2006/2007 г. е предоставена преходна квота, да използва тази квота през пазарната година, дори когато на това предприятие е отпусната помощ за преструктуриране въз основа на неговата редовна основна квота, считано от пазарната 2006/2007 г.?

7) При отрицателен отговор на [първия, втория и шестия] въпрос [...], има ли право компетентният национален орган на държава членка, при неспазване на задълженията по плана за преструктуриране, наред с възстановяването на помощта за преструктуриране и санкцията съгласно членове 26 и 27 от [Регламент № 968/2006] да налага и такса за свръхпроизводство съгласно член 4 от [Регламент № 967/2006] или това кумулиране на санкции нарушава принципа non bis in idem, принципа на пропорционалност и принципа на недопускане на дискриминация?“.

По преюдициалните въпроси

37 В началото следва да се отбележи, че както е видно от представената пред Съда преписка, на Beneo-Orafti е отпусната помощ за преструктуриране на основание член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006.

По въпроси от първи до трети и шести

38 С въпроси от първи до трети и шести, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащият се в него термин „квота“ обхваща и преходните квоти по смисъла на член 9 от Регламент № 493/2006.

39 Beneo-Orafti предлага да се даде отрицателен отговор на така преформулирания въпрос. То счита, че поетото от предприятие задължение по член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 да се откаже от отпуснатата му квота за производство на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, която е разпределило на една или няколко от своите фабрики (наричано по-нататък „задължение за отказ от квотата“), се отнася само до квотите, отпуснати по член 7 от Регламент № 318/2006, с изключение на отпуснатите по член 9 от Регламент № 493/2006 преходни квоти. Що се отнася до белгийското правителство и Комисията, те предлагат да се отговори утвърдително на този въпрос.

40 В това отношение следва да се посочи, че съдържащият се в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 термин „квота“ е определен в член 2, точка 6 от същия регламент. Както правилно отбелязва Beneo-Orafti, в текста на последната разпоредба се посочват единствено квотите, отпуснати по силата на различни разпоредби на Регламент № 318/2006, а не преходните квоти по смисъла на член 9 от Регламент № 493/2006.

41 Съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза следва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. по-специално Решение от 22 декември 2010 г. по дело Feltgen и Bacino Charter Company, C-116/10, Сборник, стр. I-14187, точка 12).

42 Както следва от съображение 10 от Регламент № 493/2006, преходните квоти са въведени с цел да се увеличат за пазарната 2006/2007 г. квотите, предвидени в Регламент № 318/2006, и по-специално в член 7 от него, така както квотите, предвидени в по-рано приложимата правна уредба, а именно Регламент № 1260/2001, са се прилагали за период от 12 месеца и съответната пазарна година по изключение е обхващала 15 месеца.

43 Предвид тази точно определена цел, преследвана от законодателя на Съюза, насочена единствено към приспособяване на обемите квоти към по изключение по-голямата продължителност на пазарната 2006/2007 г., не може да се счита, че преходните квоти имат различно естество от тези, спрямо които те са само обикновено увеличение с оглед на постигането на посочената цел. Както отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, въпросното увеличение е освен това пропорционално на продължаването по изключение на посочената пазарна година.

44 При тези условия, макар член 2, точка 6 от Регламент № 320/2006 да не посочва изрично преходните квоти, което впрочем не е било възможно, тъй като Регламент № 493/2006, с който се въвеждат тези квоти, е приет след Регламент № 320/2006, съдържащият се в член 3, параграф 1, буква б) от последния регламент термин „квота“ следва да се тълкува в смисъл, че обхваща и преходните квоти.

45 Това тълкуване се потвърждава от целта, преследвана от законодателя на Съюза с приемането на Регламент № 320/2006. Както следва по-специално от съображения 1 и 5 от същия регламент, тази цел е да се преструктурира секторът на захарта с оглед на значително намаляване на нерентабилния производствен капацитет в Съюза посредством въвеждането на икономически стимул под формата на помощ за преструктуриране, предназначена за предприятията с най-ниска продуктивност, така че те да преустановят производството си в рамките на квота и да се откажат от съответните квоти (вж. в този смисъл Решение от 11 юни 2009 г. по дело Agrana Zucker, C-33/08, Сборник, стр. I-5035, точка 22).

46 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 73 от своето заключение, постигането на посочената цел би било осуетено, ако е позволено на предприятие, което е бенефициер на посочената помощ и поради това е задължено да се откаже от квотата си и да демонтира съответните си производствени съоръжения, да ползва същите тези съоръжения още до края на пазарната година за използването на преходната си квота.

47 Тълкуването, според което съдържащият се в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 термин „квота“ включва и преходните квоти, не се опровергава от обстоятелството, че както твърди Beneo-Orafti, преходните квоти се отпускат с правен акт, различен от този, с който се отпускат квотите по смисъла на член 7 от Регламент № 318/2006, и че първите не се отпускат на историческа основа, за разлика от вторите.

48 Всъщност не личи тези обстоятелства да могат сами по себе си да изменят естеството на преходните квоти, произтичащо от целта, преследвана от законодателя на Съюза с въвеждането на тези квоти, напомнена в точка 42 от настоящото решение.

49 Това тълкуване не се опровергава и от подчертания от Beneo-Orafti факт, че по силата на член 9, параграф 4 от Регламент № 493/2006 за преходните квоти не се плаща временната сума за преструктуриране, предвидена в член 11, параграф 2 от Регламент № 320/2006, и за тях не могат да се плащат предвидените в този регламент помощи.

50 Всъщност обстоятелството, че законодателят на Съюза изрично е предвидил, че преходните квоти не трябва да засягат равнището нито на тежестите, нито на финансовите предимства, свързани с временната схема за преструктуриране, представени съответно чрез тези временни суми и чрез тези помощи, не предполага само по себе си, че волята на същия този законодател е била преходните квоти да не попадат в приложното поле на този режим. Напротив, предвиденото

в член 9, параграф 4 от Регламент № 493/2006 изрично изключване потвърждава по-скоро че преходните квоти попадат a priori в това приложно поле.

51 Ето защо на въпроси от първи до трети и шести следва да се отговори, че член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащият се в него термин „квота“ включва и преходните квоти по смисъла на член 9 от Регламент № 493/2006.

По петия въпрос

52 С петия си въпрос, който следва да се разгледа на следващо място, запитващата юрисдикция иска да се установи датата, от която, при обстоятелства като разглежданите в главното производство, поражда действие задължението за отказ от квотата.

53 Според Beneo-Orafti, което се позовава на член 11, параграф 1 от Регламент № 968/2006, тази дата е датата на получаване на уведомлението от компетентния национален орган за предоставянето на помощ за преструктуриране, което получаване е настъпило в главното производство на 18 януари 2007 г., докато според белгийското правителство относима е датата на началото на пазарната година, която за 2006/2007 г. е 1 юли 2006 г. Що се отнася до Комисията, тя счита, че задължението за отказ от квотата поражда действие към момента на началото на пазарната година или най-късно на датата, на която производителят е уведомен от националните органи, че заявлението му съответства на изискванията, и Комисията публикува съобщението, съгласно което средствата са налични. В главното производство последната дата е 29 септември 2006 г.

54 Следва да се отбележи, че съгласно член 11, параграф 1 от Регламент № 968/2006 веднага след предоставянето на помощта за преструктуриране бенефициерът следва да пристъпи към изпълнението на изброените в одобрения план за преструктуриране мерки, като спазва поетите в заявлението за помощ за преструктуриране задължения.

55 Дори да се предположи, че разглеждан a contrario, този текст означава, че преди предоставянето на помощта бенефициерът не е длъжен да изпълнява посочените в същата разпоредба задължения, както бе напомнено в точка 41 от настоящото решение, при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза следва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част.

56 В това отношение следва да се вземе предвид член 5 от Регламент № 320/2006, който се отнася до решението по помощта за преструктуриране и свързания с нея контрол.

57 Както следва от член 5, параграф 2 от този регламент, като упражняват собствената си компетентност по силата на член 5, параграф 1 от същия регламент да вземат решение за предоставянето на помощ за преструктуриране, държавите членки, след като веднъж са установили, че са изпълнени предвидените в първата разпоредба условия, не разполагат повече с никаква свобода на преценка да вземат решение за непредоставяне на помощта.

58 От това следва, че предприятие като Beneo-Orafti е в състояние да знае дали ще получи помощта за преструктуриране от момента, в който узнае за обстоятелството, че според компетентните органи са изпълнени условията за получаване на тази помощ, предвидени в член 5, параграф 2 от Регламент № 320/2006. Узнаването за това може да произтича както от съобщенията, изпратени от тези органи до предприятието, след като то е подало заявление за помощ за преструктуриране, както е видно от представената пред Съда преписка, така и от

публикацията от страна на Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз* относно наличността на необходимите финансови средства във фонда за преструктуриране.

59 При тези условия обаче не може да се счита, че задължението за отказ от квотата поражда действие едва от датата на предоставяне на помощта за преструктуриране по смисъла на член 11, параграф 1 от Регламент № 968/2006, тъй като в противен случай би се осуетило постигането на напомнената в точка 45 от настоящото решение цел, преследвана от законодателя на Съюза с приемането на Регламент № 320/2006.

60 Всъщност, както ясно се потвърждава от фактите по главното производство, подобно тълкуване би могло да позволи на предприятие, което е поело задължение за отказ от квотата и е сигурно, че в замяна на това задължение ще получи помощ за преструктуриране, да продължи да произвежда в рамките на квотата, от която се счита, че се е отказало, което е в пряко противоречие с целта, преследвана от разглежданата правна уредба, за намаляване на нерентабилния производствен капацитет в Съюза посредством въвеждането на тази помощ.

61 Следователно на петия въпрос следва да се отговори, че член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство задължението за отказ от квотата поражда действие на датата, на която, предвид информацията, която му е съобщена или е публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, предприятието, което поема това задължение, е в състояние да знае, като нормално полагащо дължимата грижа предприятие, че според компетентните органи са изпълнени условията за получаване на тази помощ, предвидени в член 5, параграф 2 от същия регламент.

По първата част на четвъртия въпрос и по седмия въпрос

62 С първата част на четвъртия си въпрос и със седмия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент № 968/2006, както и член 15 от Регламент № 318/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че производство като разглежданото във висящото пред запитващата юрисдикция дело, ако се предположи, че е в противоречие със задължението за отказ от квотата, може да доведе съответно до предвидените в тези разпоредби възстановяване на помощта, налагане на санкция или начисляване на такса за свръхпроизводство, а при утвърдителен отговор на този въпрос, дали принципът non bis in idem, принципът на пропорционалност и принципът на недопускане на дискриминация трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат кумулативното прилагане на тези мерки.

63 Beneo-Orafti твърди, че производството, разглеждано във висящото пред запитващата юрисдикция дело, не представлява производство, което може да доведе до такса за свръхпроизводство по смисъла на член 15 от Регламент № 318/2006, тъй като не може да се квалифицира като производство извън квота. Във всички случаи принципът non bis in idem, принципът на пропорционалност и принципът на недопускане на дискриминация не допускали кумулативното прилагане на мерките, предвидени в член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент № 968/2006, както и член 15 от Регламент № 318/2006. Белгийското правителство и Комисията застъпват обратното становище.

64 Във връзка с това, що се отнася до член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент № 968/2006, следва да се отбележи, че те се прилагат, ако бенефициерът не изпълни едно или повече задължения по плана за преструктуриране, бизнес плана или националната програма за преструктуриране. Няма никакво съмнение, че случаят е такъв, ако този бенефициер произвежда захар, изоглюкоза или инулинов сироп въпреки задължението си за отказ от квотата. Следователно такова производство може да доведе до възстановяване на помощта по смисъла на член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006 и до налагане на санкция по

смисъла на член 27 от същия регламент, като обаче санкцията по член 27, параграф 3 от посочения регламент може да се наложи само ако с оглед на всички обстоятелства по случая неизпълнението може да се квалифицира като произтичащо от умишлено поведение или от груба небрежност. Запитващата юрисдикция следва да провери дали е такъв случаят по висящото пред нея дело.

65 Освен това такова производство представлява производство извън квота по смисъла на глава 3 от Регламент № 318/2006, което, освен ако са изпълнени условията, уточнени в член 4, параграф 1, втора алинея от Регламент № 967/2006, води до начисляване на такса за свръхпроизводство по смисъла на член 15 от Регламент № 318/2006.

66 Всъщност, от една страна, що се отнася до производството извън квота по смисъла на глава 3 от Регламент № 318/2006, понятието „квота“ трябва да се тълкува като включващо и преходните квоти по същите съображения, като възприетите точки 42 и 43 от настоящото решение.

67 От друга страна, както отбелязва генералният адвокат в точка 102 от своето заключение, дадено производство е извън определената квота, щом като производителят е превишил квотата си, изобщо не е имал квота или се е отказал от нея. Освен това, що се отнася до последната хипотеза, това тълкуване се потвърждава от член 3 от Регламент № 968/2006, по силата на който, считано от пазарната година, за която се отнася отказът от квота по силата на член 3 от Регламент № 320/2006, произведените количества захар, изоглюкоза или инулинов сироп не могат да се разглеждат като производство в рамките на тази квота.

68 Относно въпроса дали принципът non bis in idem допуска кумулативно прилагане на мерките, предвидени в член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент № 968/2006, както и в член 15 от Регламент № 318/2006, следва да се напомни на първо място, че този принцип е закрепен по-специално в член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

69 На второ място следва да се напомни, че в областта на контрола и санкционирането на допуснатите нередности по правото на Съюза с приемането на Регламент № 2988/95 законодателят на Съюза е заложил поредица от общи принципи и изисква като общо правило всички отраслови регламенти да спазват тези принципи (вж. по-специално Решение от 11 март 2008 г. по дело Jager, C-420/06, Сборник, стр. I-1315, точка 61).

70 Що се отнася до възстановяването на помощта по смисъла на член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006, то представлява отнемане на неправомерно придобита облага по смисъла на член 4, параграф 1 от Регламент № 2988/95. От член 4, параграф 4 от този регламент обаче е видно, че както изрично се потвърждава от десето съображение от същия регламент, подобна мярка не представлява санкция, към която може да се приложи принципът non bis in idem.

71 Същото се отнася и за таксата за свръхпроизводство по смисъла на член 15 от Регламент № 318/2006, както правилно отбелязват белгийското правителство и Комисията.

72 Всъщност от член 5, параграф 1 от Регламент № 2988/95 е видно, че административни санкции могат да бъдат наложени, ако нередностите са извършени умишлено или са причинени по небрежност. Що се отнася до самата нередност, тя е определена по същество в член 1, параграф 2 от същия регламент като нарушение на разпоредба на правото на Съюза.

73 Впрочем правната уредба в областта на производството извън квота, и в частност глава 3 от Регламент № 318/2006, не позволява да се направи изводът, че такова производство трябва да бъде квалифицирано като нередност по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95. Несъмнено е вярно, че таксата за свръхпроизводство представлява значителен икономически стимул да не се произвежда над квотата. От посочената правна уредба обаче не следва, че

производството извън квота като такова представлява нарушение на разпоредба от правото на Съюза и следователно нередност, която при условията на член 5, параграф 2 от Регламент № 2988/95 може да доведе до налагане на санкция.

74 От това следва, че тъй като само предвидената в член 27 от Регламент № 968/2006 мярка може да бъде квалифицирана като санкция, принципът ne bis in idem не трябва да се прилага към положение като разглежданото в главното производство.

75 Относно принципа на пропорционалност следва да се напомни, че този принцип, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. по-специално Решение по дело Agrana Zucker, посочено по-горе, точка 31).

76 Що се отнася до съдебния контрол върху условията за прилагането на подобен принцип, предвид широкото право на преценка, с което разполага законодателят на Съюза в областта на общата селскостопанска политика, единствено явно неподходящият характер на приета в тази област мярка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на подобна мярка (Решение по дело Agrana Zucker, посочено по-горе, точка 32).

77 Следователно трябва да се установи не дали приетата от законодателя мярка е била единствената или най-добрата възможна, а дали е била явно неподходяща (Решение по дело Agrana Zucker, посочено по-горе, точка 33).

78 Впрочем, предвид значението, което законодателят на Съюза отдава както в Регламент № 318/2006, така и в Регламент № 320/2006 на съобразяването със системата на квоти с оглед на стабилизирането на пазарите в сектора на захарта, не изглежда допуснатата от законодателя възможност за кумулативно прилагане

на предвидените в член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент № 968/2006, както и в член 15 от Регламент № 318/2006 мерки да представлява явно неподходяща мярка от негова страна по отношение на преследваната от него цел.

79 Впрочем само възстановяването на неправомерно платената помощ на основание член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006, увеличена със санкция, предвидена в член 27 от същия този регламент, не може само по себе си непременно да позволи да се избегне натрупването на посочените в член 15, параграф 1 от Регламент № 318/2006 количества посредством производството извън квота, в което се изразява производството в нарушение на задължението за отказ от квотата. Ето защо, както следва по-специално от член 15, параграф 2 от този регламент, избягването на посоченото натрупване представлява особена цел на таксата за свръхпроизводство.

80 Накрая, що се отнася до принципа на недопускане на дискриминация, следва да се напомни, че той изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. в този смисъл Решение от 30 септември 2010 г. по дело Uzonyi, C-133/09, Сборник, стр. I-8747, точка 31 и цитираната съдебна практика). В представената пред Съда преписка обаче не се съдържа информация относно положение, което евентуално да е сходно на положението в спора по главното производство. Ето защо тази преписка не позволява да се направи извод дали и евентуално при какви условия принципът на недопускане на дискриминация може да се приложи към такъв спор.

81 Следователно на първата част на четвъртия въпрос и на седмия въпрос следва да се отговори, че член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент № 968/2006, както и член 15 от Регламент № 318/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че производство като разглежданото във висящото пред запитващата юрисдикция дело, ако се предположи, че е в противоречие със задължението за отказ от квотата, може да доведе съответно до предвидените в тези разпоредби възстановяване на помощта, налагане на санкция или начисляване на такса за свръхпроизводство. Относно предвидената в член 27, параграф 3 от Регламент № 968/2006 санкция запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на всички

обстоятелства по случая неизпълнението може да се квалифицира като произтичащо от умишлено поведение или от груба небрежност. Принципът non bis in idem, принципът на пропорционалност и принципът на недопускане на дискриминация трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат кумулативното прилагане на тези мерки.

По втората част на четвъртия въпрос

82 С втората част на четвъртия си въпрос, която трябва се разгледа на последно място, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи по какъв начин следва да се изчисли размерът на подлежащата на възстановяване помощ, посочен в член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006.

83 Beneo-Orafti твърди, че изчисляването следва да се извърши, като се вземат предвид елементите, изброени от запитващата юрисдикция във втората част на четвъртия ѝ въпрос, докато белгийското правителство счита, че BIRB правилно е изчислило подлежащата на възстановяване сума, като е умножило размера на получената помощ за тон по количеството тонове, произведени от Beneo-Orafti. Комисията поддържа, че са възможни няколко метода на изчисляване.

84 Следва да се отбележи, че съгласно член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006, когато бенефициерът не спази едно или повече свои задължения съответно съгласно плана за преструктуриране, бизнес плана или националната програма за преструктуриране, частта от предоставената помощ по отношение на това задължение подлежи на възстановяване.

85 От представената пред Съда преписка е видно, че по главното производство получаването на помощта за преструктуриране е обвързано с две задължения, предвидени в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006, а именно това за отказ от квотата и това за частично демонтиране на производствените съоръжения в съответните фабрики, и че предметът на спора по главното производство е само първото задължение.

86 Тъй като обаче в това дело единственото „съответно задължение“ по смисъла на член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006 е произтичащото от задължението за отказ от квотата, по силата на същата разпоредба може да бъде възстановена само частта от помощта, която е свързана с това задължение, при това само ако задължението действително не е изпълнено.

87 Във връзка с разпределянето на помощта между различните задължения следва да се приеме, че що се отнася до двете задължения, разглеждани по главното производство, това разпределение е видно от различните размери, определени от законодателя на Съюза в член 3, параграф 5 от Регламент № 320/2006. Така, докато в замяна на двете задължения, посочени в член 3, параграф 1, буква б) от този регламент, размерът на помощта за преструктуриране за един тон отказана квота за 2006/2007 пазарна година възлиза на 547,50 EUR по силата на член 3, параграф 5, буква б), първо тире от посочения регламент, същият размер възлиза на 255,50 EUR по силата на член 3, параграф 5, буква в), първо тире от този регламент, ако задължението за отказ от квотата не е съпроводено със задължение за частично демонтиране на производствените съоръжения в съответните фабрики.

88 Следователно, както правилно посочва Beneo-Orafti, ако се предположи, че предприятие изпълнява задължението си за демонтиране, но не и задължението си за отказ от квотата, неправомерно получената от него помощ трябва да се счита при обстоятелства като тези в главното производство за възлизаща на 255,50 EUR за тон, произведен в нарушение на последния регламент.

89 За разлика от това, що се отнася до елементите, на които се позовава запитващата юрисдикция в четвъртия си въпрос, букви а)—в), в приложимата правна уредба, и в частност в член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006, липсват данни, от които да е видно, че тези елементи биха били относими към изчисляването на възстановяването на получената помощ.

90 Впрочем от последната разпоредба е видно, че обхватът на неправомерността на помощта се определя от съответното задължение, което не е изпълнено. Тъй като обаче от отговора на въпроси от първи до трети и шести следва, че задължението за отказ от квотата се отнася както до квотите по смисъла на член 7 от Регламент № 318/2006, така и до преходните квоти по смисъла на член 9 от Регламент № 493/2006, не може да се счита, че помощта е в по-малка степен неправомерна, ако предприятие квалифицира производството си, противоречащо на посоченото задължение, като производство, спадащо по-скоро към тези преходни квоти, отколкото към квотите по смисъла на член 7 от Регламент № 318/2006.

91 Накрая, относно принципа на пропорционалност, на който се позовава запитващата юрисдикция във втората част на четвъртия си въпрос, не изглежда мярка за възстановяване на помощ за преструктуриране, чийто обхват, както предвижда член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006, зависи от съответното задължение, което не е изпълнено, да представлява явно непропорционална мярка по смисъла на съдебната практика, цитирана в точка 77 от настоящото решение, по отношение на целта, която е преследвана от законодателя на Съюза с въвеждането на тази помощ и е напомнена в точка 45 от настоящото решение.

92 Следователно на втората част от четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че ако се предположи, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство предприятие е изпълнило задължението си за частично демонтиране на производствените съоръжения в съответните фабрики, но не и задължението си за отказ от квотата, размерът на подлежащата на възстановяване помощ е равен на частта от помощта, съответстваща на задължението, което не

е изпълнено. Тази част от помощта трябва да бъде определена въз основа на размерите, предвидени в член 3, параграф 5 от Регламент № 320/2006.

По съдебните разноски

93 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) **Член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 320/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година за установяване на временна схема за преструктуриране на захарната индустрия в Общността и за изменение на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно финансиране на Общата селскостопанска политика трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащият се в него термин „квота“ включва и преходните квоти по смисъла на член 9 от Регламент (ЕО) № 493/2006 на Комисията от 27 март 2006 година за установяване на преходни мерки в рамките на реформата на общата организация на пазарите в сектора на захарта и за изменение на Регламент (ЕО) № 1265/2001 и Регламент (ЕО) № 314/2002.**

2) **Член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство посоченото в тази разпоредба задължение за отказ от квотата за производство на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, отпусната**

на предприятие, която то е разпределило на една или няколко от своите фабрики, поражда действие на датата, на която, предвид информацията, която му е съобщена или е публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, предприятието, което поема това задължение, е в състояние да знае, като нормално полагащо дължимата грижа предприятие, че според компетентните органи са изпълнени условията за получаване на помощта за преструктуриране, предвидени в член 5, параграф 2 от същия регламент.

3) Член 26, параграф 1 и член 27 от Регламент (ЕО) № 968/2006 на Комисията от 27 юни 2006 година относно формулиране на подробни правила за прилагането на Регламент № 320/2006, както и член 15 от Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта трябва да се тълкуват в смисъл, че производство като разглеждането във висящото пред запитващата юрисдикция дело, ако се предположи, че е в противоречие с посоченото в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 задължение за отказ от квотата за производство на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, отпусната на предприятие, която то е разпределило на една или няколко от своите фабрики, може да доведе съответно до предвидените в тези разпоредби възстановяване на помощта, налагане на санкция или начисляване на такса за свръхпроизводство. Относно предвидената в член 27, параграф 3 от Регламент № 968/2006 санкция запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на всички обстоятелства по случая неизпълнението може да се квалифицира като произтичащо от умишлено поведение или от груба небрежност. Принципът non bis in idem, принципът на пропорционалност и принципът на недопускане на дискриминация трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат кумулативното прилагане на тези мерки.

4) Член 26, параграф 1 от Регламент № 968/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че ако се предположи, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство предприятие е изпълнило задължението си за частично демонтиране на производствените съоръжения в съответните

фабрики, но не и посоченото в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 320/2006 задължение за отказ от квотата за производство на захар, изоглюкоза и инулинов сироп, отпусната на предприятие, която то е разпределило на една или няколко от своите фабрики, размерът на подлежащата на възстановяване помощ е равен на частта от помощта, съответстваща на задължението, което не е изпълнено. Тази част от помощта трябва да бъде определена въз основа на размерите, предвидени в член 3, параграф 5 от Регламент № 320/2006.

Подписи